

ВАРНЕНСКИ РАБОТНИК

ОРГАН НА ВАРНЕНСКАТА ОКР. КОМУНИСТИЧЕСКА ОРГАНИЗАЦИЯ.

Излиза два пъти седмично — вторник и петък — струва месечно 4 лева. Обявления и реклами по споразумение. — Всичко в предплата.

Всичко за вестник се изпраща до Народен Дом — Варна да в. „Варненски Работник“. — Брой 59 ст.

Хлебната криза.

Варненските малоимотни и безимотни граждани са заплашени от ново поскъпване на хляба. Преди няколко дни хлебарите са депозирали в общината писмо, с което изтъкват необходимостта от повишаване цената на хляба, понеже брашното било значително поскъпнало. След това предупреждение сигурно е, че в близко бъдеще ще бъдат откъснати от мизерните работнически надници още няколко лева и се прелят в тежките каси на спекулантите-мелничари, брашнари и хлебари. Без хляб не може и затова работника ще бъде принуден да скрати всички други разходи само и само да е в състояние да купи хляб. Голямите семейства и безработните пак ще бъдат принудени да скратят необходимата дневна дажба и с това ще се подложат на явни и чудовищно изгладняване. Защо поскъпва брашното? Това е много ясно. Голямите мелничари и спекуланти-селски тувове отдавна са закупили от дребните производители зърнените храни от минало годишната реколта и са едновременно разпоредители с тях на единния пазар — те диктуват произволно цените им, съобразно повеленията на собствените им интереси и мимо интересите на консуматорите. Тъй нареченият консорциум е в пълна услуга на търговците макар че той беше уж създаден за борба с тях. Преди няколко дни дирекцията му заяви че не може да отпуска храни за населението и че с такива то трябва да се снабдява от пазаря т. е. от склада на мелничаря, селски туз и на всевъзможни спекуланти. Държавата винаги взема страната на капиталиста, когато се слага пред нея на разглеждане продоволствения въпрос. Това става съвсем очевидно от факта, че при наличността на планини от запаси на зърнени храни складирани в житниците и хамбарите само на няколко души, в страната от 5 години насам съществува остра хлебна криза. Господстващата буржуазия в лицето на миналите и сегашно правителства, води една политика на страшно изгладняване на работнишките и малоимотни маси. Ние видяхме как и най-левата буржуазна котерия—общоделската чрез дирекцията по прехраната мореше населението с 2—300 грама дневна дажба и с по 10—15 лв. кил. хляб, какъвто в изобилие продаваха „по приятелски“ навъдилите се спекуланти. Единствено Комунистическата партия се яви в искренна и резултатна услуга на страдащите маси. Разтуреният варненски комунистически общин съвет беше в горещ и непрекъсната борба с държавата около въпроса за прехраната на населението. Той притискаше лицемерната буржуазия до стената, демаскираше я и посочваше на масите къде е главата на злото и къде е извора на тяхните страдания. След като държавата открито (защото комун. общ. съвет не й позволи повече да маневрира) каза, че за прехраната на населението пет пари не дава, варненската комуна пое сама грижата да продоволствува града с еф-

тин хляб. Близу 40,000 варненски граждани се ползуваха от хляб на достъпна цена 1.30 лева килограма. Общината понесе една тежест от пет милиона лева, която тя стовари върху имотните, като ги обложи прогресивно, според доходите им. Държавата, най-солидният орган на буржуазията, не можеше дълго време да търпи подобно накърнение интересите на господарите си, които при това положение на работите немоща да си играят с цените на хляба. Държавата лиши комуната от възможността да продължи доставянето на ефтин хляб, като: 1) закри оборотните кредити с които комуната разполагаше до тогава и 2) отказа да утвърди допълнителния бюджет, с който се осигуряваше населението с ефтин хляб за цяла година. Бяха нуждни дванадесет милиона за изхранване на населението, сума която комун. общ. съвет щеше да измъкне от буржуазията, която получава год. доход над 20000 лв., или притежават имоти на стойност по-голяма от 40000 лв. Това съвкупно стотин богати граждани които немаше да почувствуват осезателно тоя товар, държавата обаче и толкова не позволи да бъдат обложени. Ком. общ. съв. брани до край скъпите интереси на малоимотните. Бурните му заседания в салона „Зала Съединение“ ще останат паметни. Днес пак комун. партия е с бедств. народ. Тя го окриля, вдъхновява и му показва правия път за избавление от това тегло. Тоя път води през трупа на буржуазията към завладяване държавната власт. Само когато държавата се превърне от буржуазна в пролетарска-съветска, само тогава ще се ликвидира с пролетарската дажба хляба ще поскъпва всеки ден. Това трябва добре да се запомни от всеки пролетарий и малоимотен! Милост от никъде и от никого не трябва да се чака! Нека 40,000-гладни гърла в Варна поведат решителна и непримирима борба срещу спекулантите и тяхните покровители—десни и ляви политически котерии — и сплотени под знамето на комунизма, упорствуват за сжбарянето им за да установят властта на работнишките и селски съвети, под режима на който нема да има глад. Ето до къде трябва да се сведе борбата за повече и ефтин хляб.

Производителна Дървод. Кооперация „СОЛИДАРНОСТ“

ВАРНА, ул. „Сливненска“ 9 III уч.

Зарегистр. с определ. 1817 от 10.V 1921 г. от Варнен. Окр. Сжд.

Изработва и готови в склад всички видове мобили:

Меки салони, трапезарии, спални и др. Американски писалища, шафове с и без ролетки, канторски мобили и пр. пр.

СПЕЦИАЛНИ ОТДЕЛИ:

Строителни: врати, прозорци парапети и др.

Художествени рамки за картини и огледала и творения на велики художници. Кошери за пчели, „Дадан блат“, „Бурки“ и др.

Цени износни. 1—5—2

Из живота на общината.

Варненските работници и малоимотни нека ни извинят, за дето ще ги позанимаем с един фалирал и Умомограчен политикан; въпросът се касае за най-типичния „идеолог-организатор“ на тукашната едра буржуазия, Александр Василев. Високи те такси, предвидени в комунистическия общински бюджет, които не засягаха работниците и малоимотните, въбсиха варненската едра буржуазия, която си служеше с най-мръсн клевети и измислици срещу комунистите и нейния цинизъм е най-добре изразен в тук цитираното писмо на тукашния лидер на обеднената цанковиско-народняшка хайдушка банда Александр Василев отправено до бившия директор на общинските технически служби, инженер Бончев. Ето и самото писмо, което не се нуждае от коментари:

Ал. Василев адвокат Варна, 13 Май 1921 г. Варна. До Господина Инженер Бончев гр. Варна

Очудва ме извънредно високата такса за вода, която ми се иска за текущата година.

На 17 ноември 1920 г. заплатих за вода, за преразход от 1.1V до 30.IX 1920 г. 498 и други 72 лева за 3 семейства или всичко 570 лева.

С съобщение № 37 от 19 IV т. г. ми пишете да внеса за преразход до 30 III 1921 год.—1062 лв. което ще рече, че годишно за вода общината ми взема 1632 лева.

Как е изкарана тая цифра, това не знам, па и немам време да дойда и се справя, но ти знаеш много добре, че в къщата ми живеят не три семейства, а пет такива, а именно:

1. Моето семейство,
2. Семейството П. Кирчев.
3. — — Цветков,
4. — — Вичо Стоянов,
5. Вдовицата сестра на г-жа Вичева с детето си, която не може да се смета за семейство В. Стоянов, а съставлява отделно самостоятелно семейство.

При такова положение аз се чудя, как се е ценила водата, тъй скъпо, та ми се иска да внеса такава грамадна сума.

Ако теб не ти бе известно това разбирам, но ти го добре знаеш и въпреки това дал си нареждане да ми се затвори веднага водата, та днес *вашиите комунисти, в мое отсъствие, с грубости свои ствени само тем,* спрели водата на всички семейства, що живеят в къщата ми.

Сметам, че ти би трябвало да бъдеш малко по тактичен спрямо лица, от моето положение. Взех си добра бележка от поведението ти, което право да ти кажа, ме очудва.

С принастоящия настоящето ми изпращам ти сумата 1062 лв., и ако действително толкоз трябва да заплати, задръж я, а ако не, провери сам и не ми задръжай неправилно исканата в по вече сума.

С поздрав (п.): А. Василев.

В къщата на г. Ал. Василев, според заявлението му вх. № 151 от м. г., живеят три семейства. И на това основание отделението правилно е сжбрало, без възражение от сжщия на 17 XI м. г., абонамент за толкова семейства лв. 72 Освен туй от общото количество изразходвана вода 750 кубика, спаднат минимума 210 кубика, остатъка, като преразход, правилно е таксуван, поради което са сжбрани от него 1632 лв., както следва:

1. За 3 абонамента лв. 72
2. За 300 куб. метра по 2 лв. 600
3. За 240 куб. метра по 4 лв. 960

Всичко 1632

гр. Варна, 17.V 1921 г.

Отзиви и критика.

Отбелезахме в предпоследния брой на „Варн. Работник“, че за напред по прочутия чл. 4 не ще се завеждат дела без благоизволения на военния министър. Скоро след това се оповести чрез пресата, че по тоя член въобще не ще се завеждат дела. Не е казано, какво ще стане с делата, които са вече заведени. Безспорно, те няма защо да се прекращават, докато не произведат нещо „осезателно, реално“ за децете около делата — то е, най-сетне, един начин за по-справедливото разпределение на богатствата, които за сжвжршено кратко време са се натрупали в ръцете на отделни думбази. Затъжил се вестникът на изтънчените капиталисти „Мир“ от 13 т. м. за възможността да даде ход пак на всички преписки по чл. 4, защото отменението на закона не е дело на Народното сжбрание. Не без благи надежди, византийците около тоя вестник отбелезват... „но за самото съществуване на закона нищо не се казва — вижда се, че той не е още довжришл всичките пакости, които се причинява на „нашето отечество“. Разказват че чл. 4 бил станал популярен даже в странство, дето имало доста забегнали от страха пред неговото упражнение. Наскоро дружбите щели да се занимават с неговото отменение.“—Разбира се, за самото съществуване на закона нищо не се казва. Той може да действа най-сетне хронически. Но буржуазията се бои от хронически болести. Независимо от това, че прилагането на чл. 4 не е тъй страшно, се по-спокойна ще е буржуазията, ако въобще не се упражнява, ще тоя закон. Защото самото му упражнение заставлява капиталистите да отбелезват в регистрите си големи суми като „непредвидени разности“ или „загуби“, или ако не искат да отбелезват тия неприятни пера в тефтерите си, да забегнат вжн от пределите на „милото си отечество“. Ей тия неща народняшко-обединителските смучаки на работническата кръв наричат „пакости, причинени на нашето отечество“. Видите ли, български работници, селни и малоимотни: преследването на виновниците за народната катастрофа, даже когато това се извършва с сжмнителни похвати и праздни резултати, се нарича пакости на нашето отечество“, само защото при-

чинява безпокойство на чорбаджиите и бегство зад граница или криене из топлите миндерлици в палатите им, дете полицията на дружбите се не може да ги намери. „Отечество“ за византийците около „Мир“ е техното лично благоденствие — такава е то за всичките буржуа около банките, предприятията и около духовните им представители в „опозиционните“ или официозни вестници. Смути ли се това благоденствие, посмее ли някой да поиска сметка за нещастията, които сж причинявали и причиняват тия алчни грабатели на работническия труд — „пакости се“ на „милото ни отечество“, и смутените в своето благоутробие закачат своя „патриотизъм“ на някой раждив гвоздей и напушат „отечеството си“ — сиреч, намразяват го и са готови за паница леща да го продадат. А днес властващата котерия на селската буржуазия, за да облагодетелствува и свои партизани, както и за да служи верно и почтенно на алчния капитализъм, чрез тжпчене на своите собствени закони суспендира и оно ва, което беше като хвжрлен прах в очите на тонковците. Нека види, най-сетне, и слепия, че комунистическият юмрук ще трябва решително да се сложи върху главите на тия, които не са избегали от „милото си отечество“, но са се впили ужасно в снагата му и смучат жизнените му сокове до смжрт.

— Вестникът пак на най-префинената буржуазия — „Мир“ — който е най-чувствителния от „атмосферните влияния“ на власта по отношение на набрания в дълбоките им каси „спестен труд“, отбелезва и най-дребните на глед факти, за да бие простачите, дето трябва да ги чуят, че капиталът не бива да се смущава в своето развитие, сиреч, в своето ежечасно, ежеминутно растене чрез влияяне нокте в народната снага. Тоя вестник, прочее, с болка в душата пише: „от «Държавен вестник» се научаваме (санким, непосредно не го знаят — Б. наша), че Т-й ипотекарната банка на балканите е вече направила предложение на своите акционери да бжде ликвидирана, вследствие сжздадените през войната мжчнотии“. И вестникът коментира: „При чудовишните облагания, при грамадните разноси по персонала, при всекидневно увеличаващите се мжчнотии, не ще бжде чудно, ако подобни ликвидации станат и с други някои учреждения. А всеко намаление на капиталите и на кредитните учреждения в страната ще се отрази върху живота на всички сжсловия“. Гледай ти, как са се затжжили чорбаджиите за „всичките сжсловия“ в страната. Очевидно е, че техния хленч е за простаците, от които зависи да не се посяга на капитала и да не се „сжздават мжчнотии за банките и други някои учреждения“. Буржуазната преса е най-мощното средство на капитала, чрез което народните работящи маси се заблуждават, а меродавните управляващи кржгове се заплашват. „Недейте посега на капитала, зере на-банките ликвидират, капиталите бегат“ — така плачат всички капиталисти от най-реакционния фронт до най-левиия. И ония, които са се запретнали да ти служат верно и почтенно, слушат ги като верни кучета. А капиталите в Бжлгария само си менят фирмите — то е последния курс на техната политика в борба с работническите интереси. Щом една част от управляващата буржуазия, за да заблуди широките народни маси от работници и малоимотни селени, направи вид, че има намерение да обложува чувствително капиталите в страната, — останалата буржуазия чрез своите добре плащани момчетии в вестниците вдигат оледия до небесата и — замира всичко. А буржуазията все таки се бои от изненади: тя днес ликвидира една банка с бжлгарски каскет, за да ѝ надене утре франко-английско-италианска шапка. На работниците в градове и села и на малоимотните, които остават сами под тежестите

на данжците и „сжздадените мжчнотии“, остава да си наденат шапката на червената армия . . .

Един работнически „Рай“.

В доклада си пред Варненския окржжен сжвет Инспектора по Труда се спре най-вече на тжкачните фабрики „Прогрес“ и „Орел“ от Д-во „Текстил“, като ги описа, като истински „Земен Рай“ в който работничките рахатуват.

Но, когато биде изобличен от др. окржжен сжветник Б. Митев за положението на работничките в „Рая“ от кращата която ги бе покосила, инспектора стана в защитата на себе си и господаря (който му дава обеди при Директора Дреновски в време на ревизиите) каза: „това са само две новодошли работнички.“

Не! . . . Господин Инспекторе, това не са само две, но 40 работнички, които лудееха от сжрбела в горната стая на помещението. Ами тези болни от туберкулоза, които изпратиха в селото си тжй мжлчишката? Ами инфлоенцата, която ги души цели два месеца? Сигурно всичко това е от отличните условия, които има „Рая.“

Знаеше ли инспектора, когато се работеше 12—13, а сега 10 часа, къде останаха законите?

Нека добре разбере трудещия народ, че закона в днешната държава не ни дава подкрепа, а господа инспекторите са добри защитници на господарите.

Работник.

Училищен инспектор полиция.

Думата ни е за Провадийския, околийски учил. инспектор — еднодневния Тжрновски окр. управител — Киселов.

Покрай главната си инспекторска задача да преследва учителите комунисти, той полага завидни усилия да сжбери абонамент за органа на „Бжлгарския учителски сжюз“ в „Сжзнание“, за която цел прибягва и до „услугите на градоначалството.“

Преди 5—6 дни в тукашната училищна инспекция бе залепено следното тжврде характерно обявление: Да се яви в инспекцията в тридневен срок учителя в село Бурханлар — Провадийско. Петр Маринов. В противен случай ще бжде докаран с стражар.

От Инспекцията.

Между другото длжжни сме да сжобщим, че визираният учител се видал, за да му се искал обонамента за в „Сжзнание“, който вестник не бил получаван от сжщия учител през настоящата година.

Минават учители и учителки през коридора на инспекция, дето е залепено това интересно обявление, четат, поглеждат се и печално се усмихват.

Намира се обаче някой остроумен зевзек, който, вместо от инспекцията, написва от окржжния управител.

При тази сполучлива корекция на обявлението минаващите учители и учителки след прочитането му вече иронично и с задоволство се усмихват.

И в това време авторът на обявлението, околийск. инспектор Киселов, вижда крайно сполучливо направената корекция и веднага влиза в настоящата си роля:

Изисква от градоначалството един стражар и го изпраща да намери учителя П. Маринов, когото подозира за автор на поправката в обявлението. Стражарът отива в къщата на учителя, намира го и го закарва в инспекцията.

Там пред лицето на окржжн. учил. инспектор Гочев и Варненския Окол. учил. инс-ор Николов, экс. Тжрновския окр. у-л, а сега само Пронддийския учил. инспектор, Киселов, се нахвжря с ругатни и закани върху невинния учител, когото искал даже и да бие, като му е сочил стиснати юмруци.

Коментариите са излишни. Надяваме се, че този ревностен служител не ще остане ненаграден. А тжрновци могат само да сжжеляват за излизането от кабинета на Нидялко Атанасов, на когото Киселов бе протеже.

Из дейността на „общогражданския общински сжвет“.

Тукашната 3-члена комисия, на чело на която стои известния авантюрист г. Юрдан Пекарев — „таланта на езика и гения на сжрдцето — чувствата“, като че си е поставила за единствена и най-главна цел да назначава за общински чиновници и служещи само лица близки роднини, контрареволуционери и престжпници. Това се вижда и от рапорта на бившия абински ревизор Сократ Близнаков, който предаваме в извлечение:

До Председателя
на тричлената комисия при
Варнен. Градска община
Тук

РАПОРТ

От Сократ Близнаков
ревизор при сжщата община.

Г-н Председател,

С молба вх. № 16730 от 13 юний 1921 г., назначеният от Вас на мое место общински финансов ревизор Георги Янтовски е поискал да му се издаде едно удостоверение за пазарната цена на лозето му с кишк, находяще се в варненското землище, местността „Св. Никола“ за продажба.

От сведенията сжбрани и изложени на гжрба на молбата от лозарския началник Александр Николов на 13 т. м. се вижда, че лозето е било продадено за 60,000 лева, която сума в последствие по упражненото морално давление от страна на Г. Янтовски върху него, последният незапознат още с длжжността си я поправил на 30,000 лева.

От справката, която направих обаче, при варненския нотариат установих, че лозето е било продадено не за 60,000 лв., а за 70,000 лв., срещу която сума е сжбрано и 30% градско право, а срещу издаденото удостоверение под № 14494 от 14 т. м., вместо да се сжбере сумата от 560 лв., е сжбрано само 120 лв., като с това общинската каса е ощетена с 440 лв.

За гореизложеното, фин. агент Железков е ходил при лозарския началник на 15 т. м. и го е накарал да направи забележка за направената от него поправка (виш молбата кжм рапорта), като своевременно е осведомил и контролора по прихода Т. Раев, обаче последният се ограничил с казането, че ще вика и разбере работата. Но въпреки многократните им срещи с новоназначеният общински ревизор Г. Янтовски, последният още не е внесл длжжната сума 440 лева.

ХРОНИКА

В предпоследния брой на вестника писахме за повторното заджржане на варнеоския туз К. Ранков по чл. 4 и предсказахме, че той ще да е предвидил начина за освобождението си. Още не бе изсжхнало мстилото на вестника, и гонения плжж, с сждействието на дребни плжжове около пазителите на реда и законите в страната, е „избягал от затвора“. Дидективите на варненската полиция разказват, че по тоя случай някой се облажил с 100,000—200,000 лева . . . Анджа това бе назначението на чл. 4! Ако по този начин всички се облажат — нема да има немотия!

Из окржга.

На 12 т. м. в с. Джаферлий другари от Варна са говорили в форма на беседа, на сжбралите се в кржчмата свободни от работа селени поради празничния ден. Зачекнати били всички вжпроси от вжнкашната и вжтрешна политика. Комунистическият обяснения на поведението, както на империалистическите правителства, така и на помушното орджие на сжщите у нас, се посрещат от селските работни маси с видимо доволство. Под тежестите на сжбитията и под системната джност на нашите другари тук дружбата се поти . . .

Вжншен отдел.

Англия иска да пазн Цариград.

Важни новини пристигат от Лондон. Британските власти в Константинопол вземат военни мерки за да бранят, казват те градът срещу кемалистите. Английската политика се развнва по такжв начин в целия си империализъм. След като принуди кемалистите да продължат войната, война която те можаха да завжршат победоносно само след като завладеят проливите, англичаните зашчицавайки Босфора срещу турците от Ангора се намесиха в войната.

Знае се колко малко е разстоянието за воените от деванзива или офанзива, поне когато те още не сж бити.

Генерал Харингапон, който след последното пжтешествие на лорд Кжрцон в Париж командува всички сжюзни войски в Ориента, включително и френските, пригответи в последствие армията си.

От друга страна официалните английски среди сжобщават, че Италия, Ромжния, Югославия и Чехославия сжключват един сжюз „за да се протнвопоставят на всяка акция от страна на бжлгарите“. Сжберат толкова големи дипжжати за да подджржат мира, има големи шансове за да се дойде до войната. (L' Humanite).

Тжрси се момче 14—16 годишно за прислужник в бирария, при добро възнажраждение. Предпочита се работило такава работа.

Справка при бюфетчика в Народния дом. 1—8—1

За изморени от дневната жегга.

Каде другарю?

Отивам при Миню Цанев — бирария „На крак“

Защо?

1—7—4
Защото само там има ефтина и студена бира 4-лв. халба и 2-лв. регал.

300 лв. вжзнажраждение ще получи този който намери откраднатото милонджийско куче.

Особени белези: кучка, кжс косжм, на гжрба черно, отдолу краката черно червеникави, муцуна остра, очи чекалести, опашка на крак много малко одрезава.

Адрес: НИК. БУРНАЗОВ гара Синдел.

1—6—2